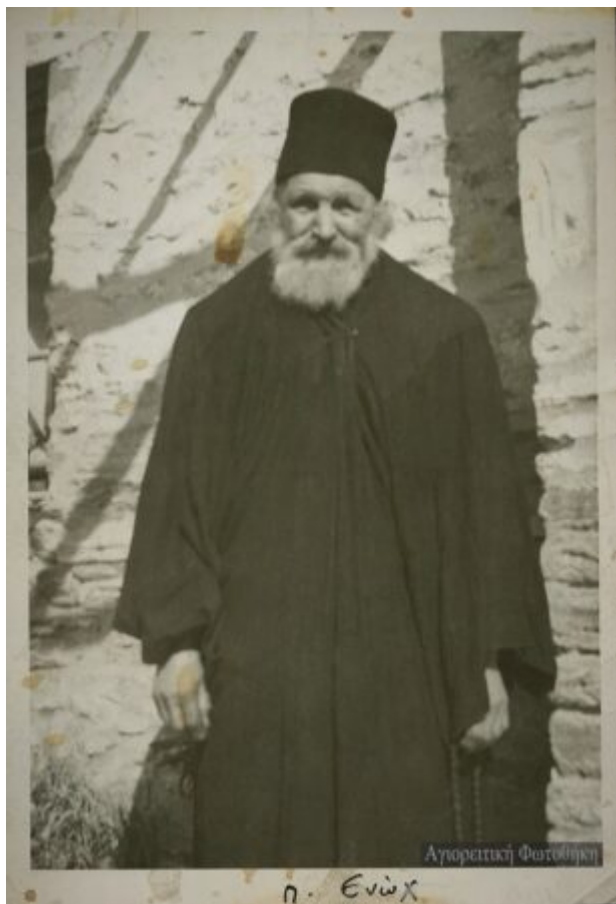

13 Οκτωβρίου 2022

Γερω-Ενώχ, Επειδή είμαστε πλασμένοι από τον Θεό, δεν κάνουμε με τον διάβολο!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Ο Ρουμάνος Μοναχός Γερω-Ενώχ (1895-1979).
Φωτογραφία Αγιορειτική Φωτοθήκη.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο γερω-Ενώχ ο Ρουμάνος έγινε καλόγερος από τάμα στην Παναγία.

Ήταν στρατιώτης και σε μία μάχη σκοτώθηκαν όλοι οι άλλοι. Αυτός τότε έκανε τάμα και παρακάλεσε στην Παναγία, αν τον σώσει, να γίνει καλόγερος στο Άγιον Όρος.

Όταν ήταν νέος μοναχός στην Ρουμανία, πήγε για κάποιο διάστημα να ασκητεύσει σ' ένα σπήλαιο.

Μία μέρα ήρθε κάποιος μοναχός και τον ρώτησε, αν θέλη να μείνει να συνασκητεύσουν.

Συγκατατέθηκε και του είπε να κάνουν προσευχή, να πούνε τους Χαιρετισμούς. Ο γερω-Ενώχ έλεγε τους Χαιρετισμούς, αλλά ο άλλος μοναχός δεν επαναλάμβανε το «Χαίρε, νύμφη ανύμφευτε».

Του είπε να το λέγη, αλλά ο άλλος συνεχώς απέφευγε.

Στην επιμονή του γερω-Ενώχ, ο άλλος εξαφανίστηκε από μπροστά του και τότε κατάλαβε ότι ο φαινόμενος μοναχός ήταν ο διάβολος.

Ύστερα ήρθε στο Άγιον Όρος.

Άλλαξε πολλά Κελλιά. Έμενε στις Καρυές, σ' ένα Χιλανδαρινό Κελλί χωρίς πόρτες και παράθυρα. Ένα από τα λίγα πράγματά του ήταν και το τριακοσάρι κομποσχοίνι, κομμένο σε πολλά σημεία και πιασμένο με παραμάνες.

Έλεγε ο γερω-Ενώχ:

«Μόλις βαπτισθούμε, μας δίνει ο Θεός έναν Άγγελο από δεξιά μας. Έπειτα έρχεται και ένας δαίμονας από τα αριστερά μας. Αυτός έχει ένα τεφτέρι όπου γράφει τις αμαρτίες μας. Όταν όμως τις εξομολογούμαστε, πάει κρυφά ο Άγγελος και τις σβήνει».

«Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο την ελευθερία να διαλέξει να πάη με τον Θεό η με τον διάβολο. Επειδή όμως είμαστε πλασμένοι από τον Θεό, δεν κάνουμε με τον διάβολο».

«Για να κάνης κάποιον Ηγούμενο, πρέπει να έχης φάει μαζί του ένα τσουβάλι αλάτι» (δηλαδή να τον ζήσης πολλά χρόνια, ώστε να τον γνωρίσης πολύ καλά).

Ο γερω-Ενώχ, αφού ασκήθηκε για πολλά χρόνια στην Καψάλα και σε άλλα μέρη, στο τέλος πήγε στην Σταυρονικήτα να γηροκομηθή.

Λίγο πριν πεθάνη, τον έβλεπαν οι πατέρες να προσηλώνη το βλέμμα του στον ουρανό, να συνομιλή με κάποιους, πού οι άλλοι δεν τους έβλεπαν, μόνο τον ψίθυρο άκουγαν, χωρίς να εννοούν τι λέγει. Έπειτα κύλησε ένα δάκρυ, έκλεισε τα μάτια του και εκοιμήθη τον αιώνιο ύπνο στις 13-10-79.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Από την ασκητική και ησυχαστική Αγιορειτική παράδοση», Άγιον Όρος, 2011.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN